

OCENĚNÍ: Nejlepší časopis středních škol v České republice

/2007 + 2012/

Časopis středních škol v ČR s nejlepším obsahem

/2008+2014/

Časopis středních škol v ČR s nejlepší grafikou

/2009 + 2013/

Nejinspirativnější středoškolský časopis České republiky /2009 + 2010+2015/

VYDÁVÁ STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA MEDIÁLNÍ GRAFIKY A POLYGRAFIE RUMBURK

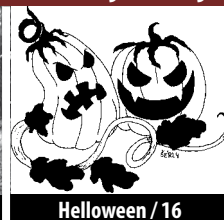
V 54. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Sportovní den / 4

Turisták / 12

Halloween / 16

Hana Frejková / 18

Milí čtenáři,

tak jsme tu zase. Už se mě na chodbě ptáte, kdy vyjdou noviny. A vyjdou brzy. 54. číslo přináší tolik zajímavostí, že se i já nemohu dočkat. Všechny příspěvky znám, čtu je několikrát, ale přesto se těším na chvíli, až si sednu k topení a otevřu magické stránky voňavých, sotva zaschlých novin.

A o čem že píšeme? O tom, jaký byl závěr loňského školního roku, jaké byly prázdniny, co jsme nového četli, viděli a slyšeli, kdo nás na Polygrafce navštívil a kam jsme cestovali my.

Nestačím se divit, co se událo za poměrně krátkou dobu. Díky Bezevšeho se můžete na chvíli ocitnout v Americe nebo v Indii, na Tanečnici nebo v Kytlici. Můžete s námi do kina nebo se vypravit do Divadla pod Palmovkou. Přinášíme interview s úžasnými herečkami, paní Marií Málkovou a paní Hanou Frejkovou. Hana Frejková přijela osobně do Rumburku a byla ochotna otevřít svoje nitro, podělit se s našimi žáky o hledání svých kořenů a číst z knihy, kterou napsala. Velmi si toho vážíme.

Jestli se rádi bojíte, pak si nalistujte fotoreportáž z 1. ročníku Halloweenu na Polygrafce. Uvidíte, jak jsme šli pěší zónou na náměstí a zpět. Pohledte, jaká strašidla k nám do školy chodí a jak si to v tento podvečer užívala.

Přinášíme různé rady a návody na výrobu draka nebo jak vydlabat dýni a nepřijít při tom

o hlavu. Noviny opět ilustruje Šerly, která je také autorkou řady fotografií. Velmi nás všechny těší snímky s naším časopisem, které jste pořídili na svých prázdninových cestách. Jsou velmi kreativní a vtipné. Musíme udělat výstavu těchto exkluzivních fotografií. Kdyby se přeci jen našel někdo, kdo si nevybere, snad ho uspokojí zábavná stránka a perličky z hodin.

Tak jsem se, milí čtenáři, bála, co do úvodníku napíšu, co moudrého vymyslím, abych vás alespoň trochu zaujala. Nakonec jsem se rozjela a psala bych do rána božího. Už jsem zase po uši zamilovaná do nového čísla a nemůžu si pomoci. Asi složím ódu a pak ji zahraju a zazpívám na chodbě v 1. patře, kde je tak pěkná akustika. Ale to se nejspíš nestane, protože žádnou ódu nesložím, neboť to neumím. A zpívat mě na chodbě také nikdo neuslyší, protože to sice umím, zpívám ráda a často, někdy i v hodinách, ale ve škole na chodbě jen tehdy, když je budova prázdná. Kdyby mě někdo slyšel, asi by na mě zavolał Chocholouška nebo by umřel smíchy. Sama se svému zkoušení akustiky zámku musím smát. A to je dobře, protože smích léčí, a jak mi nedávno sdělila jedna má malá kamarádka, veselá mysl – půl zdraví. Přeji nám všem veselou mysl i v tak smutném dušičkovém a uplakaném počasí. Usmívej se, Polygrafko, se všemi, kdo v tobě přebývají!

Iva Šabatová

Interview s paní Marií Málkovou najdete na straně 20

najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmgp.cz

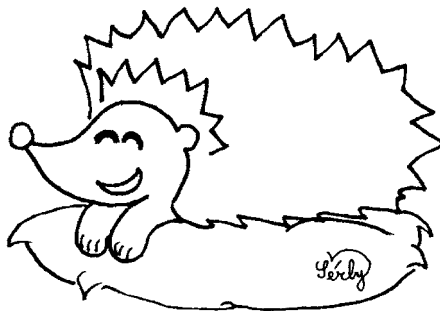
ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO ΣΕ ΣΙΛΟΤΑ ΙΝΤΡΑΚΚΕΗΟ

JARO NA DM v květnu a červnu

Poslední dva měsíce školního roku byly na DM ve znamení maturit a blížícího se vysvědčení, všechny paní vychovatelky pomáhaly se studiem, dohledáváním informací, poskytovaly rady, jak vše zvládnout. Samozřejmě jsme se jako každý rok loučily s těmi, kteří už svou přípravu na budoucí povolání na této škole dokončili. V rozhovorech se žáky se vychovatelky hodně věnovaly problematice společného soužití, kdy „ponorka“ po deseti měsících dokáže nahlodát i vztahy velmi pevné. Také jsme mluvili o blížících se prázdninách (jaké jsou a nejsou plány) a čas věnovaly i reflexi uplynulého času na DM. Ve skupině paní vychovatelky Obergruberové se rozebíralo téma nelegálních drog a téma objetí, dotyků a odpuštění.

Uskutečnily se také dvě větší tradiční akce - HRA O POKLAD a INTRÁCKÉ GRILOVÁNÍ.

PODZIM NA DM v září a říjnu

V hlavě ještě zbývá vzpomínka na dnes již bývalé intráky, ale intr už musí vítat dušičky nové, které mají teprve všechno před sebou.

Taky se jim paní vychovatelky věnovaly (seznamovací rozhovory a hry, spolusdílení očekávání a obav, upevňování hygienických návyků, seznamování s řádem DM a režimem dne, mapování zájmů žáků...).

Rozhovory se staršími žáky byly zaměřeny na reflexi prázdninových zážitků, na plány týkající se nového školního roku a na mnohá další témata (partnerské vztahy, chování v kolektivu a k dospělým, drogy a jiné závislosti, nové filmy, knihy, hudba aj.).

Paní vychovatelka Trejtnarová zahájila své oblíbené předčítání na dobrou noc z knížky Kouzelný vějíř.

Dvakrát proběhla nejoblíbenější intrácká akce – večerní SCHOVÁVANÁ VE ŠKOLE. Tentokrát všichni dodrželi dohodnutá pravidla, takže ve škole nic nebylo poškozeno a SCHOVKA se někdy bude moct uskutečnit znovu.

Po technické stránce byl DM dovybaven spoustou nezbytných drobností (nové koše, zrcadla, varná konvice...), ale hlavně do klubovny přibyla opravdu velká sedací souprava, která se ihned stala oblíbeným místem odpoledních i večerních setkání u filmů i her.

-lo-

OKÉNKO

školní metodičky prevence

Milí čtenáři, připravila jsem pro vás malý přehled aktivit realizovaných v rámci prevence ve třídách během měsíce května, června a září. V těchto aktivitách budeme v tomto školním roce i nadále pokračovat.

KVĚTEN 2017

1.S – třídní klima:

Zamyšlení nad pozitivy a negativy třídy, hodnocení třídy

2.S – třídní klima:

Podpora spolupráce mezi žáky

3.A – třídní klima:

Očekávání a obavy z budoucnosti, reflexe uplynulých roků

ČERVEN 2017

1.S – třídní klima:

Podpora vzájemné spolupráce

3.S – třídní klima:

Podpora vzájemné spolupráce

ZÁŘÍ 2017

Vytvořila jsem PREVENTIVNÍ PROGRAM školy pro nový školní rok 2017 – 2018 a zároveň proběhly ve třídách 1.A, 1.P, 1.S dvouhodinové aktivity za účasti třídních učitelů s cílem bližšího se poznání žáků v nově tvořících se kolektivech a poznání se třídy s třídním učitelem.

-lo-

PAVEL PABIÁN

Je to už mnoho
roků, kdy do naší
školy přišel popr-
vé na moje pozvání
pan Pabián, lektor
prevence rizikové-
ho chování.

Nenápadný muž,
v malém autíč-
ku, až odněkud od

Teplíc. Nabídl, že udělá besedu pro dvě tří-
dy dohromady a já jsem hodně moc vá-
hala. Představovala jsem si ten hluk při
tak velkém množství studentů, měla jsem
strach, že je to nebude bavit.

Vstoupil do třídy, začal mluvit a špen-
dlík by bylo slyšet spadnout. Uměl totiž
oslovit „srdce“ a takový dar má málokdo.

Letos v září jsem mu napsala e-mail, abych
s ním dohodla nové termíny na tento škol-
ní rok. Bohužel zpátky mi přišla velmi
smutná odpověď od jeho ženy, o kterou se
s vámi podělím:

Dobrý den,

*je mi velice líto, ale manžel před pár týdny
zemřel.*

*Pamatuji si, že Vaši školu měl moc rád a rád
o ni mluvil, vždy říkával, že takto pozorné
a milé žáky by chtěl vždy.*

Děkuji Kamila Pabiánová

Myslím, že ti z vás, kdo jste ho zažili, na
jeho besedy nikdy nezapomenete.

Na jeho webových stránkách jsem našla
jeho básně, která vystihuje, jak úžasný to
byl člověk

-lo-

Piš...

*Říkali mi - piš
a něco veselýho.*

*A tak jsem psal
občas...*

o chlastu a o muzice,

o holkách, indiánech

a nenávisti k válce,

pak taky o světě, přírodě a politice...

Později o svobodě, pravdě, víře, Bohu...

o boji se Zlým v sobě,

o naději, jistotě, spravedlnosti,

suverénně...bezohledně...

A pak o lásce, pokoře i prohře,

o životním cíli,

výhledově...

A o touze, hledání a pochybách,

taky trochu o sexu, prachách a snech,

o depresích, myšlenkách na konec,

o pravici a levici,

a že když dobro činiš,

nemá jedna hledět na druhou,

jo a o blues, komunistech a judaismu...

*O trablech s ženskou, nadšení z dítěte
a stovkách cigaret,
vdechnutých po nocích
O...*

No a teď přeskočil jsem padesát

a lidi říkaj - piš

a něco veselýho

Ale, co mám psát?

Že stále tápu?

Že hledám rád?

Že čím víc vím a věcem rozumím,

tím víc se ptám?

A stejně píšu...

o pěkném večeru,

v němž blues se odráželo od stěn

a jak chutnalo mi pivo...

O volbách, demokracii a budoucnosti,

kamarádech, daních a mámě...

O životě, co se mnou mává

a pěkně do mě šije...

V klidu mě nechává,

zda jsou to sračky nebo poezie

Piš...tak píšu,

občas...

Ohlédnutí za sportovně turistickým kurzem najdete na stránkách 12-13

SPORTOVNÍ DEN NA POLYGRAFCE

Ráno 29. června 2017 v 8.15 se sešly všechny třídy na Koupališti, kde nás čekali učitelé, kteří nás seznámili s děním celého dne. Po krátkém zahájení se někteří žáci rozešli na jednotlivá stanoviště a někteří žáci ještě posvačili. Museli jsme se spokojit s aktivitami uvnitř. Deštivé počasí bránilo venkovním aktivitám, ale hlavně hře pétanque (ale někteří stateční žáci se i přes nepřízeň počasí pokusili hrát).

Jedním ze zajímavých stanovišť byl bowling, na který se řada žáků velice těšila. Dále se hrál squash, ve kterém zápasili jak žáci, tak pan Liščák s panem Slezákem. Jejich vzájemný zápas byl velmi zajímavý, jelikož, jak všichni víme, je s nimi vždy plno zábavy.

Oblíbeným stanovištěm byl také stolní tenis pod vedením pana Stránského, a to proto, že je s ním také plno zábavy, proto bylo jeho stanoviště plně obsazené. Na fotbalovém stanovišti bylo hodně výborných fotbalistů, kteří do zápasu vkládali všechny možné síly. Ve čtvrt na jedenáct akce pomalu končila hromadným nástupem, vyhlášením výsledků a předáním diplomů. Po zhlédnutí všech stanovišť a nástupu jsme došli k závěru, že se celý sportovní den až na nepřízeň počasí opravdu povedl. Doufáme, že v příštích letech bude atmosféra stejná a bude se vše zlepšovat, i když už nyní jsou atmosféra a organizační záležitosti na skvělé úrovni. My, jakožto redaktori, jsme si celý den užili a pobavili se.

CHRISTINE SIEBEROVÁ, 2.S

Jak ses těšila na sportovní den?

Nemohla jsem dospat, tudíž jsem si musela vzít prášek na spaní, ale opravdu jsem se těšila.

Jak se ti líbí sportovní den?

Podle mého názoru je opravdu povedený.

BARBARA ČMEJRKOVÁ, 2.S

Co se ti nejvíce líbí na sportovním dni?

Nejvíce se mi líbí squash, protože jsme se ho naučili konečně hrát.

Co se ti nelíbí na sportovním dni?

Asi jediné, že je špatné počasí, tudíž nemůžeme hrát venku, a to mne mrzí.

MARTIN MACEK, učitel TV a organizátor akce

Jaký máte názor na dnešní sportovní den?

Začátek proběhl nečekaně spořádaně, dokonce se začalo o patnáct minut dříve, všichni dorazili včas a rozdělení do jednotlivých stanovišť proběhlo naprosto bez komplikací. Za celý den jsme neměli naštěstí žádné zranění. Pouze jsem viděl dobré sportovní výkony. Chtěl bych poděkovat všem kolegům za pomoc na stanovištích, a omlouvám se, že jsem nezařídil lepší počasí.

VÝSLEDKY:

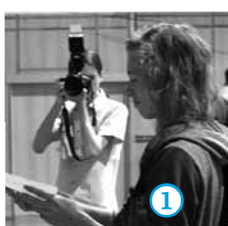
Bowling

1. Jan Gotthard, 3.S
2. Zdeněk Horáček, 3.S
3. Václav Kvíz, 3.S

Stolní tenis/chlapci

1. Daniel Rýdl, 1.S
2. David Glaser, 3.S
3. Jakub Volenec, 1.S

Stolní tenis/dívky

1. Šárka Minářová, 3.S
2. Kristýna Voglová, 3.S
3. Karolína Štěpánková, 1.S

Sálová kopaná

1. 3.S
2. 2.S+2.A
3. 1.S+1.A

Členové redakční rady ve školním roce 2017/18

Ahoj, jmenuji se **MARTIN PRŮŠA** chodím do 2.S a podepisuji se **Trucker**. Je mi ctí být již druhým rokem v redakci, protože díky ní jsem zažil plno zážitků a mohl jsem si vyzkoušet věci, které bych si jinak nevyzkoušel. Ptáš se, o čem píšu? Píšu o svých dvou největších koníčcích, a těmi jsou hasičina a cestování kamionem. Doufám, že i ty se k nám přidáš, protože jsme opravdu skvělá parta!

-Trucker-

Zdravím čtenáře skvělého Bezevšeho, jmenuji se **DRAHOSLAVA PAVLÍKOVÁ**, moje redakční jméno **Yume Ookami**. Jsem bývalou studentkou, která maturovala v roce 2013. Za tu dobu jsem změnila několik zaměstnání (ráda zkouším nové věci). Vlastním malou domácí ZOO (dvě kočky, čtyři ježci, křeček, akvário s rybičkami a sem tam nějaká blecha). Momentálně žiji v Praze, kde jsem chtěla bydlet už od dvanácti let. Nadále se věnuji grafice, ale i fotografii. Baví mě cestování (nejlépe svým autem, skoro veteránem), baví mě koncerty a jiné eventy (progaming, anime...). Nikdy nestojím na jednom místě, snažím se svůj čas využít na sto procent, i když to někdy obnáší jen válení na gauči celý den.

-Yume Ookami-

Je tu nový školní rok a s tím přichází i to, že bych měla napsat něco o sobě. Jsem na Polygrafce druhým rokem a nechápu, že čas takhle rychle letí. Jmenuji se **BLANKA LIŠČÁKOVÁ**, podepisuji se iniciálami **BL**. O čem vlastně budu psát? Ani nevím, ale chtěla bych se tenthle rok víc rozepsat, tak snad se mi to povede.

Zdravím všechny čtenáře časopisu Bezevšeho. Jmenuji se **KAROLÍNA KOČOVÁ** a budu se podepisovat velice originálně **-KK-**.

Začnu asi tím, že mi je sedmnáct let a tuto školu navštěvuji od prvního pololetí minulého roku. Přestoupila jsem z Obchodní akademie tady v Rumburku. Mezi moje největší koníčky patří sport, ale ne všechen. Nejradši mám asi běh. Dále mám ráda zvířátka (možná i více než lidi). Ráda trávím čas s rodinou, ale více ho bohužel trávím s kamarády, což chci taky alespoň někdy změnit. Doufám, že se vám BEZEVŠEHO bude pořád tak moc líbit a budete více číst články a né koukat jen na obrázky! Užijte si nový školní rok a hodně štěstí maturantům!

-KK-

Ahoj, jmenuji se **VERONIKA PETROVÁ**, je mi 16 let a bydlím ve Varnsdorfu. Momentálně jsem dokončila první rok na této škole a těším se na příští, takže budu ve třídě 2.S. Mezi mé zájmy patří hra na klavír, kterou provozuji od první třídy, a nebo také amatérské fotografování. Mám ráda kreativitu a originalitu. Ráda vyrábím z papíru a kreslím. Těším se do naší školní rady, do které půjdu v partě s několika mými spolužáky, se kterými se budeme snažit vás co nejvíce zabavit a upoutat. Budu se podepisovat jako **Verča**.

Budte zdraví, smrtelníci! **RÝDL DAN** jméno mé, povoláním kouzelník. Právě provádím životu nebezpečný trik: tahání kočky z klobouku (prosím nezkoušejte to doma). Ptáte se, co umím dál? Například hrát na kytaru, vyřezávat ze dřeva či něco zdramatizovat svým hereckým výkonem. Baví mě všelijaké sporty. Také se budu pokoušet psát do školních novin, abych vyzkoušel něco nového. Podepisovat se budu jako **Dan**.

Ahoj, jmenuji se **KAROLÍNA ŠTĚPÁNKOVÁ** a chodím do 2.S. Po roce rozkoukávání na naší krásné škole jsem se rozhodla, že zavítám také do redakce. Myslím, že to bude fajn zkušenost do života. Baví mě sport a různé kreativní práce. Bohužel jsem někdy dost líná. V časopise mě budete poznávat pod přezdívkou **Kajča**.

Jmenuji se **JAN VÁLEK**, je mi 17 let a chodím do 3.S. A to je vlastně všechno, co bych napsal, ale to by asi neprošlo. Takže přidám takové základní věci o mně: rád píšu (když to ze mě leze), čtu, poslouchám metal, hardrock či alternativní rock, hraju World of Tanks, hlavně kvůli německým tankům, a jsem tak trochu labilní (rozhodně ne stabilní). Jsem věčně nespokojený se vším, co napíšu. Rád jsem „neviditelný“. Oblíbená barva černá. Snad stačí. Dotazy? Jo a pod mými spatlaninami najdete podpis **Honza**.

Zdravím všechny čtenáře Bezevšeho. Jmenuji se **ŠÁRKA MAKOVSKÁ**, v Bezevšeho vystupuji jako **Šérly**. Můžete tu ode mě vidět různé kresby, ilustrace a zábavu, občas ale i články. Do Bezevšeho už přispívám třetím rokem.

Ahoj, jmenuji se **SOŇA KŘENÁŘOVÁ** a je mi 17 let. Narodila jsem se tady v Rumburku. Jsem vegetariánka a ve volném čase zajdu do fitka na fitbox nebo si ráda zaběhám.

Občas naprosto miluji navléct teplé pletené podkolenky, uvařit velký hrnek čaje a zalézt do postele s dobrou knížkou, nesmí chybět spousta svíček okolo.

Právě proto tolik zbožňuji podzim a všechno, co k němu patří, kavárny, knihovny a všechna ta tichá a útulná místa. A nesmím zapomenout na můj foták, tak ráda trávím čas venku a poznávám nové lidi a cítím se ještě lépe, když se nechají vyfotit. Tak to bylo něco málo o mně, doufám, že vás moje články budou bavit. Vaše **SK**.

Ahoj, jmenuji se **HEDVIKA POUPOVÁ** a pro Bezevšeho píšu pod přezdívkou **Ďapka**. Píšu převážně recenze na PC hry a knihy, protože to je to, co mě nejvíc baví. Snažím se psát recenze z různých herních žánrů, i když jsou žánry, které mě baví více. Z knih si vybírám vážnější témata, takže recenzi na knihu, kde bude hlavním hrdinou upír nebo vlkodlak, případně bude hlavní hrdinka teenagerka, čímsi vyvolená, ode mě nečekejte, protože je to kýč.

A co ještě do medailonku napsat? Že mám dvě kočky, vlastně spíš pohromy, a podle jedné z nich mám svou přezdívkou. Také mám doma hada, o kterém nevím, jestli je to holka, nebo kluk, ale rozhodla jsem se, že je to holka. Moje posedlost rtěnkami dosáhla takového bodu, že jsem si na ně musela pořídit speciální taštičku. A to už je asi tak vše, co mě charakterizuje. Takže, jestli někde ve škole uvidíte velký oblak kočičích chlupů, tak jsem se zrovna přišla podívat, co je tady nového.

Ahoj, jmenuji se **ILONA FAITOVÁ**, bude mi 17 let. Mám ráda fotografování a kreslení. Chodím do 2.S a na článcích do Bezevšeho budu pracovat s Verčou. Budu se podepisovat jako **Ilča**.

Ahoj jmenuji se **RŮŽENA LUKÁČOVÁ**, chodím do 1.P a budu se podepisovat **Rose**. Budu psát o svém hobby a tím je volejbal. Do školních novin jsem se přidala, abych si rozšířila možnosti. Tak doufám, že vás moje články budou bavit. -Rose-

Ahoj všem čtenářům Bezevšeho. Jmenuji se **KARLA BRODINOVÁ** a v redakci jsem již pátým rokem. Snad to není letos naposled. Podepisuji se pod přezdívkou **Šmudla** a stále studuji na Polygrafce. Maturitu mám skoro celou za sebou (chybí mi jen jedna zkouška, snad ji konečně dám!). Do časopisu přidávám většinou ankety, interview, zprávy o svých zážitcích nebo vlastní výtvořky. Doufám, že se vám budou příspěvky líbit!

-Šmudla-

BEZEVŠEHO DOMA I VE SVĚTĚ

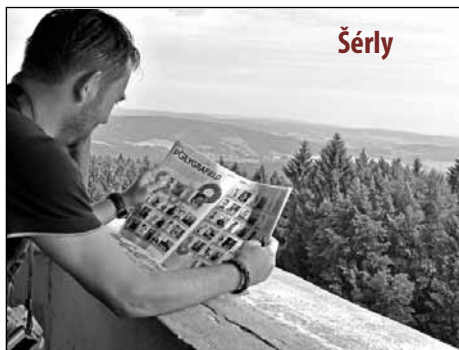
Konec školního roku a následné prázdniny rozšířily naši nekonečnou soutěž o nejlepší fotografie s Bezevšeho v nejrůznějších koutech světa, ale i z blízkého okolí v naší zemi.

Kajča

Verča

Šérly

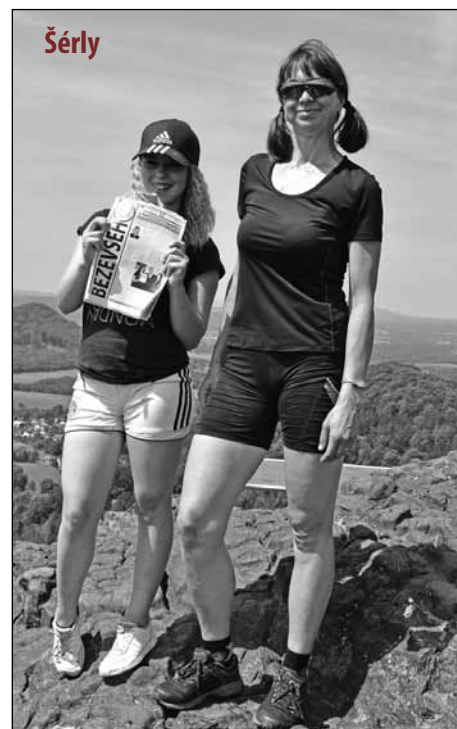
Bára Čmejrková

Bára Šudová

Šérly

*Další fotografie s Bezevšeho doma i ve světě
najde na straně 21*

Výlety nejen na konci školního roku aneb Cestování, škola života

Dne 18. října 2017 se třída 3.A se svým třídním učitelem Richardem Sýkorou vydala na výlet na rozhlednu Weißberg (Německo).

Před koncem školního roku se také učitelé odborného výcviku v rámci výuky vydávají se svými studenty na výlety. Letos tomu tak bylo dokonce vícekrát. Cílem našich výprav byly krásné výhledy do krajiny z rozhleden. Jednou z nich byla romantická stavba dvacet šest metrů vysoké Tanečnice, ležící 3 km západně od Mikulášovic. Dle mého názoru je to jedna z nejkrásnějších u nás na severu, ne-li vůbec v ČR. Počasí dopoledne prálo a výhled byl vcelku ucháze-

jící. U úpatí rozhledny jsme se osvěžili kofolou a někteří jedinci zkusili na rychlost vyběhnout až na vrchol rozhledny. Nejtrénovanější zdolali 138 schodů s výsledky kolem jedné minuty. Poté už jsme se zase vraceli na vlak směr škola. Po cestě byla legrace a můžu konstatovat, že výlet byl opravdu vydařený. Co si víc přát? Abychom si v rámci odborného výcviku více a častěji užívali podobných aktivit.

Roman Liščák

TURISTICKÝ KURZ 2017

Letošní turisták se konal od 12. do 16. června 2017 v Kytlicích nedaleko České Kamenice v kempu „U Skály“. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny. Cyklisté vedeni pány Svobodou a Mackem každý den vyrazili na výlet na kolech. Druhá početnější skupina pěšáků vedená pány Makovským a Stránským chodila na túry po okolí. Jeden den byli pěšáci vytáhnuti také na nedaleký Klíč. Předposlední den přijel pan učitel Sýkora a vyjel s kluky na kole na Hvozd. Celková atmosféra turistáku byla fajn a celý týden se moc povedl.

-BL-

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ MĚSTSKÉHO STADIONU V RUMBURKU

Dne 12. června 2017 se teď už třída 2.S vydala na slavnostní otevření městského letního stadionu v Rumburku.

Všude kolem se hemžily děti z mateřských, základních a středních škol a my jsme v tom zmatku málem zapomněli fandit. Žáci z Polygrafky nejen fandili, ale také závodili a dokonce se ocitli na stupních vítězů:

Běh na 100 metrů - dorost: 1. místo Dan Michalina, 3. místo Dan Rýdl, **junioři:** 1. místo Jakub Michalina, 2. místo Petr Mareš, 3. místo Jan Dlouhý. **Skok daleký - dorost:** 2. místo Petr Mareš, 3. místo Patrik Kůla, **junioři:** 1. místo Jakub Michalina, 2. místo Petr Mareš, 3. místo Jan Dlouhý. **Oštěp:** 1. místo Matěj Čapek, 3. místo Patrik Kůla.

Jsme na ně patřičně hrdí. Doufáme, že se jim bude i nadále dařit a přikládáme několik fotografií našich sportovců.

-Verča- a -Dan- (VerDa tým)

Sport, který mě baví - VOLEJBAL

Ráda bych napsala o svém sportovním koníčku, o volejbale. Volejbal hraju už šestým rokem za Varnsdorf. Nejdříve jsem ho hrála jen tak pro zábavu, jelikož nás bylo málo a neměly jsme možnost přihlásit se do soutěže a hrát závodně. Občas jsme si ale přece jenom zahrály s druhým

družstvem ve Varnsdorfu. Po dvou letech ale přišlo více holek, a tak jsme měly možnost přihlásit se do soutěže mladších žákyň. První rok soutěže nebyl nic moc, protože jsme z 15 družstev skončily na předposledním místě. Druhým rokem jsme se přihlásily nejen do mladších žákyň,

ale i do kategorie starších žákyň. To už jsme byly úspěšnější, v mladších žákyň jsme byly osmí ze čtrnácti a ve starších žákyň ze třinácti desátí. Třetím rokem jsme hrály pouze za starší žákyň a okres, což znamená, že jsme doplňovaly ženy, co hrají za Varnsdorf. Skončily jsme na šestém místě z deseti účastníků soutěže. Od září nám začala další sezóna okresu, kterou jsme odstartovaly zápasem se Šluknovem. Zápas jsme sice prohrály, ale i tak jsme podaly dobrý výkon. Čeká nás spousta dalších zápasů, ale o tom až příště. Volejbal mám ráda, vždy se při něm odreaguji a můžu ze sebe vybit všechnu zlost. A jelikož je to kolektivní sport, základem je dobrý tým a komunikace, což my rozhodně máme a zvládáme.

-Rose-

Místa, která nosím v srdci

Na redakční radě padl nápad. Co kdyby někdo napsal o tom, kam na výlet v okolí Rumburku a celkově po našem krásném kraji. Tak jsem vyzvídala u pana učitele Liščáka, paní vychovatelky Obergruberové a pana učitele Stránského. Každý z nich má jiné tipy a oblíbená místa, a tak toho můžete využít a někam se podívat. Myslím, že některé tipy jsou opravdu zajímavé. Sama za sebe беру jako nejhezčí místo svůj domov. Každý týden se strašně ráda vracím domů a neumím si představit, kdybych se teď měla začít vracet někam jinam. A jak řekl pan Stránský, okolí České Kamenice je opravdu nádherné.

❶ Jaké tipy máte na výlety po okolí?

❷ Proč zrovna tato místa?

❸ Máte oblíbené místo, kam se rád/a vracíte?

ROMAN LIŠČÁK

❶ Jsme skoro na hranici s Českým Švýcarskem a je tu mnoho krásných míst, která stojí za to navštívit. V létě je při krásném počasí neomezený výběr, kam vyrazit. Jsou to rozhledny Dýmník, Vlčí hora, Tanečnice, Jedlová, Studenec, či vzdálenější Sokolí vrch nebo Sněžník, různé vyhlídky, zřícenina hradu Tolštejn, nádherné Kyjovské údolí... Opravdu nelze vyjmenovávat všechno a člověka by zamrzelo, kdyby na nějakou přírodní ojedinělost v našem kraji zapomněl.

V případě osklivého počasí či v zimním období nelze nezmínit městské muzeum, které se nyní rozšiřuje o různé výstavy. Také lze navštívit Loretu, Šluknovský zámek, Dům Českého Švýcarska v Krásné Lípě. Krásná Lípa celkově stojí za návštěvu. Již zmíněný dům nabízí interaktivní expozici o kraji blízském nejenom na dosah, ale i srdci, v čokoládovně na náměstí si můžete sami něco z čokolády vyrobit a v zajímavé cukrárně na výpadovce do Rumburku se zastavil čas v první republice.

LENKA OBERGRUBEROVÁ

❶ Všem bych doporučila naše Lužické hory (vrcholy s dalekými výhledy – Luž, Hvozd, Jedlovou, Klíč, Střední vrch ...), Českosaské Švýcarsko (Brtnické údolí, Schrammstein, stolové hory...), České středohoří (Radobýl), ale i krajinu v Německu podél hranic s Rumburkem (zvlášť super na kole).

❷ Lužické hory mají podle mě jednu z nejkrásnějších výhledů v Čechách, České středohoří je zvlášť kouzelné na jaře, když tam kvetou a voní keře a keříky, a Českosaské Švýcarsko, to jsou skály, divoké rokliny, potůčky, tajemné příběhy, ukryté skalní hrádky...

❸ Nemám jedno nejoblíbenější místo v okolí, těch míst je v mém srdci mnohem víc. Pravidelně se vracím do Brtnického údolí, na jehož okraji má základnu můj Klub českých turistů. Je to pro mě místo plné romantických vzpomínek na vše, co jsem tam a v jeho okolí prožila. Každý rok se jedu několikrát projet podél Mandavy až k žitavskému jezeru Ollbersee, miluju totiž cyklotrasu podél řek.

Kromě turistiky jsem i trochu adrenalinová, tak občas pokouším své síly a odvahu při feratovém výstupu na skálu Zadrátovaná jeptiška (Nonnenfelsen) blízko Johnsdorfu v Žitavském pohorí. Ale všeobecně můžu říct, že se moc často na stejná místa nevracím, spíš velmi ráda objevuji věci nové a neznámé.

No a v zimě jsou krásné ledopády, které najdete skoro všude, kde jsou nějaké skály. Malé můžete vidět i na Dýmníku, ty větší pak v Brtníkách a v Kyjovském údolí.

Upozorňovat na krásy je dvousečná zbraň. Někdo je může obdivovat a chránit a druhý naopak ničit. Turistický ruch se v našich krajích zvyšuje a někdy, například v období ledopádů a zveřejnění v médiích, se jedná o druhý Václavák. Co doopravdy nesnáším, je neukázněný turista a nepořádek v přírodě.

❷ Protože miluju přírodu, tradice a historii.

❸ Zbožňuji přírodní rezervace Velký rybníšský rybník a Světlík s jeho větrným mlýnem. Je to ojedinělé místo s úžasnou faunou a botanikou. Dovolím si říct, že málokterý člověk v těchto místech strávil tak velkou část svého dětství jako já. Ať se jednalo o rybaření, objevoval jsem přírodní orchideje Vstavače (Prstnatce) májového nebo pozoroval ptactvo a přírodu – někdy i schovaný pod zelenou plachtou, abych udělal co nejdokonalejší snímek zvěře.

Mám velice oblíbené zříceniny hradů a jestli můžu zmínit místo, které je vzdálenější, tak se jedná o Helfenburk (Hrádek) u Úštěku. Tam se vracím rád. Jinak nejčastější místo mých návštěv je kostel Cyrila a Metoděje v Praze, kde padlo sedm hrdinů v roce 1942 po atentátu na Heydricha.

No a nejoblíbenější místo? To je domov s rodinou.

JIŘÍ STRÁNSKÝ

❶ Těch míst je plno, nejvíce v Lužických horách. Lom na Jedlové, Dolský mlýn, Suchý vrch u Cvikova, Bedřichovský viklan, reliéfy u Tridomí a tak bych mohl pokračovat.

❷ Nejsem znalec bezprostředního okolí Rumburka, i když jsme tu sedm let bydleli a hodně cest a cestiček mám proběhaných. Nejraději mám okolí Doubice, Krásné Lípy a Jedlové. Třeba vyjít na Vápenku a prozkoumat její okolí může každý. Hezké výlety se dají podniknout u České Kamenice, třeba údolíčko směrem na Jánskou je krásné.

❸ Čtenářům navrhuji nemarnit čas u Minecraftu a energii nezískávat jen pitím energy drinků. Když budete mít zájem, rád vám dám množství tipů na výlety leckde. Můžeme pak srovnat svoje zážitky.

-BL-

HALLOWEEN NA POLYGRAFCE

× 31. 10. 2017 ×

HARMONOGRAM:
Již od rána můžete ladit svůj outfit do halloweenských barev (černá, bílá, oranžová), případně ozdobit svůj obličej lehce strašidelným make-upem.

- ☛ 16.00 sraz na dvoře školy
- ☛ 16.30 průvod v maskách městem
- ☛ 17.00 zapálení ohně s úvodním slovem na dvoře školy
- ☛ 18.00 fotení v ateliéru
- ☛ 20.00 konec akce

Časy v harmonogramu jsou pouze orientační, program se může změnit s ohledem na aktuální počasí.

Soutěžá akce bude malé občerstvení za symbolickou cenu, které pro vás připraví žáci. Možnost opékání vlastních buřtů na ohni. Během akce se můžete těšit na soutěže, hry, promítání krátkých hororových snímků, stezku odvahy a mnoho jiných.

Možná přijde i školník...

1. ročník Halloweenu na Polygrafce byl úžasný. Děkujeme organizátorům, děkujeme VŠEM za nápad a volný čas, který byli ochotni věnovat přípravě a průběhu akce. Průvod poněkud ztichlým městem přeci jen probudil z letargie některé Rumburáky. Scénérie hřbitova v přízemí budovy byla autentická, kvílení a občasné jekoty na chodbě při stezce odvahy naháněly husí kůži. Fotografie v ateliéru pak zvětčily překrásné masky a kostýmy.

Z některých šel opravdu strach. Všimli jsme si úžasných výzdoby, netopýrů, pavouků, mumie, vyřezaných a osvětlených nápisů Halloween nebo vydlabaných dýní na schodištích. A komu byla zima nebo měl hlad, mohl zajít ke strážci plamene a opéct si klobásu.

Všichni jsme se na tuto akci velmi těšili a užili si ji. Doufáme, že se bude opakovat i v příštím roce. Více podobných nápadů a akcí. Ať žije Polygrafka!

-ŠA-

Jak paní Hana Frejková uchvátila naše Polygrafáky

Dne 23. října jsme se zúčastnili besedy s herečkou, zpěvačkou a autorkou knihy "Divný kořeny", paní Hanou Frejkovou

Možná se někteří báli, že bude panovat nudná atmosféra, ale paní Frejková hned na začátku pověděla několik židovských anekdot. Tím padlo napětí a první ostych. Uvolňující byl i poslech tradiční židovské písně v jazyce jidiš. Pan učitel Stojaník besedu vedl a všichni napjatě poslouchali. Ve třídě bylo obdivuhodné ticho, protože všichni se zájmem sledovali dechberoucí projev paní Frejkové.

Po besedě jsme se mohli ptát a po obědě se několik redaktorů odebralo do sborovny, kde vedli s paní Frejkovou interview. Ačkoliv byla paní Frejková poprvé mezi středoškoláky, přednášelo se jí prý velmi dobře. Byli jsme dle jejího hodnocení dostatečně naslouchající publikum. Jsme velmi rádi, že jsme zrovna my měli možnost poznat takto velmi váženého hosta.

- Verča- a -Dan-

Besedy míváte spíš na vysokých školách. Jaký máte dojem z dnešního setkání na naší škole?

Tohle je moje první zkušenost s nižším stupněm. Nebyla jsem si úplně jistá, jak to bude přijímáno, protože nerada říkám polovičaté věci a prostě chci mluvit o tom, co si myslím, že je skutečně ten problém, o kterém jsem psala. Když si to přečtete, tak uvidíte, že to skutečně nejsou normální memoáry. Není to prostě povídání o tom, jak to vypadalo v rodině maminky a tatínka, jak to potom pokračovalo. Je to skutečně spíš sonda do charakterů mých rodičů, abych se přiblížila tomu, kdo opravdu jsem.

Jak jste byla spokojena s dnešním publikem?

Byli jste úžasní. Já jsem vás neušetrila ničeho, všechno jsem řekla a vlastně jsem mluvila stejným způsobem, jako když jsem na vysokých školách. Oni se třeba ptají trochu sofistikovaněji, ale odpovídám skutečně stejným způsobem. Byli jste opravdu úžasní. Já se na ty lidi taky dívám, a i když někdo tak trochu uhýbal očima, třeba ze začátku, tak jsem za chvíli měla pocit, že se na mě všichni koukají. Dokonce jsem zjistila, že si zadní řada stoupla, abyste mě viděli. Myslím, že to ukazuje, že se chcete podívat, kdo jsem taky vizuálně, a chcete vědět, co říkám.

Hrajete raději v divadle, nebo ve filmu?

To je složitá otázka. Myslím, že je to de facto jedno. V divadle jsem hrála dlouho. Hrála jsem i muzikály. Dá se říct, že jsem byla spíš divadelní herečka. Neumím říct, co je pro mě výhodnější. Asi jako každé herec, prostě je rád, že hraje.

Jaký byl váš nejšťastnější zážitek v životě?

To je taková obligátní otázka. Asi jsem měla strašnou radost, když se mi narodilo první dítě, když se narodila Josefina. Nesmíte zapomenout, že jsem se dlouho trápila, takže jsem ji porodila v 37 letech a Mariánku v 42, takže jsem všechno začala později.

Zajímalo by nás, jak se vám hrálo ve filmu Letopisy Narnie?

Jak se mi tak asi mohlo hrát? To byla normální rutina, tahala jsem mimino. Nemůžu říct, že bych měla nějaké zvláštní kontakty, že by o něco šlo. To byla normální profese. Akorát na tom bylo zajímavé, že jak jsem ho tahala, tak nějaká mladá maminka to miminko přinesla a potom se ke mně přihlásila a říká: „Hanko, víte, kdo já jsem?“ Byla to dcera mé kamarádky.

Co vás přimělo k napsání vaší knihy *Divný kořen*?

Na to už jsem odpovídala několikrát. Psala jsem ji celý život. Celý život jsem se zabývala tou vinou a tím vším, bylo to opravdu strašně těžké. Vždycky říkám, že jsem to vlastně napsala o jakési malé holčičce, která se ocitla v kleštích té totalitní obludy, a posléze o někom, kdo se s tím musel vyrovnat. Nepsala jsem to ale pro svoje děti. Nejstatečnější na tom bylo, že jsem to dala v plénum, že jsem to nenapsala, jak byl zájem, pro univerzitu nebo knihovnu nebo lidi, kteří o problému něco věděli, ale že jsem se hodila v plénum všem lidem, to je, myslím na tom to nejdůležitější.

Jak hodnotíte dnešní generaci?

Dobře. Myslím, že je ta generace v podstatě vždycky stejná. Všichni revoltují. S některými jsou větší problémy, s některými menší. Když se říká, že mladá generace nečte, že je to hrozný, tak si myslím, že to není pravda. Já se na to tak nedívám. Nemám ráda generalizace. Třeba nečtou, ale mají mnoho jiných impulsů. Myslím, že jste prostě stejně bezvadní, jako jsme byli my. Také myslím, že je strašně důležité situace řešit, jakékoliv. A na každém člověku záleží, jestli si z nich něco vezme.

Co byste vzkázala našemu školnímu časopisu? Bezevšeho?

Doufám, že to nebude beze všech, ale jinak myslím, že jsem tady měla opravdu krásné přijetí. Nejen od vás, ale i od pana ředitele, paní učitelky, Filipa jsem aspoň znala, takže jsem šla s důvěrou, neboť jsem optimista. I když jsem nevěděla, jak to dopadne. Většinou se říká, že je tady velká nezaměstnanost, že jsou tady sociální problémy, ale vy jste vlastně úplná výjimka. Tak jsem to viděla, skutečně jsem měla pocit, že jste fakt poslouchali, dokonce všichni. To bylo neuvěřitelné. Děkuju vám.

-KK-, Filip Stojaník, -Kajča-

Polygrafka v divadle aneb Setkání s herečkou Marií Málkovou

Naskytla se nám možnost navštívit v pražském DIVADLE POD PALMOVKOU divadelní představení PANÍ BOVARYOVÁ. Po skončení nám ochotně poskytla rozhovor herečka Marie Málková, která v této hře ztvárnila postavu matky Bovaryové. Díky panu Goglu jsme zjistili, že paní Málková hrála třeba v pohádce Rumburak nebo ve filmu Kulový blesk. Dočetli jsme se i další zajímavosti, ale nejzajímavější informace o sobě a svém životě nám paní Málková poskytla sama.

Máte ráda dopolední představení pro studenty?
Nevadí mi. A pokud přijdou takoví diváci, jakými jste byli vy, je to radost. Obecně záleží na tom, jestli jsou mladí alespoň trochu připraveni, jestli vědí něco o autorovi i době, ve které se příběh odehrává.

Můžeme se zeptat, jaké jsme z vašeho pohledu byli publikum?

Všichni jsme vás chválili – byli jste pozorní, příliš jste si mezi sebou nepovídali, a když už, tak k věci.

Navštěvovala jste jako studentka divadlo? Kona se tehdy také divadelní představení pro školy?

Spíš jsme šli někdy místo školy organizovaně do kina (hlavně na sovětské válečné filmy nebo pohádky). U nás ve Vysokém Mýtě byl ochotnický soubor s dlouholetou tradicí a také k nám pravidelně dojíždělo pardubické Východočeské divadlo, ale všichni hráli převážně večer. Od útlého mládí jsem na všechna ta představení samozřejmě chodila, ale nejvíc mě okouzloval cirkus, ten byl u nás také častým hostem.

Považujete některou z rolí, které jste hrála, za svou nejoblíbenější?

Nejoblíbenější mám všechny role, které byly něčím jedinečné, kontrastní, jednostrunné, jednoznačné, takové, do kterých jsem mohla promítnout i to, co si myslím o světě kolem sebe. Ať už byly příběhy mých postav dramatické, tragické, absurdní, komické, nebo romantické.

Přijeli jste z polygrafické školy. Jaký je váš vztah k výtvarnému umění?

Malířství, sochařství, architektura, grafika, hudba (pro mě hlavně operní i symfonická), literatura, poezie – to všechno je pro hereckou tvorbu nezbytné a inspirující.

Co byste popřála našemu časopisu?

Gratuluji vám ke všem oceněním, která jste za jeho vydávání získali, a přeji, aby vám úspěchy dlouho vydržely.

-KK-, Filip Stojaník, -Kajča-

*Poděkování (ať už) ženám,
dětem a přátelům
pro všechno: pro všechny
i užívatelé a rodiče
a všechny ke všem
sestavám
Marie Málková*

Paní Bovaryová a její šaty

Když mě paní učitelka Čapková požádala, jestli bych nenapsala o estetické stránce divadelního představení Paní Bovaryová, udělala mi opravdu velikou radost, protože právě propracované kostýmy, kulisy, všechna ta světla, stíny na tvářích herců – toho všeho jsem si všimla jako první a nejen všimla – obdivovala jsem to. Krásná Emma (paní Bovaryová) za celé představení vystřídala celkem troje šaty a jedno pánské sako svého milence. Oblečením bylo dokonale vyjádřeno její rozpoložení. Když hra začala a poprvé se objevila na scéně, byla stejně milá jako její růžové šaty téměř bez výstřihu. Když neodolala nabídkám na krásné šperky a drahé látky, její chvilkové štěstí bylo podtrženo tmavšími šaty s bílými perlami kolem krku. Když už se neměla proč smát, zbyla jí jen kovová konstrukce bez sukně.

Jelikož se příběh odehrává na venkovském sídle, po stranách byly naaranžovány kupky sena, které v průběhu hry symbolizovaly třeba okolní pole nebo stáje. Nesmím zapomenout na světla a hudbu, které celou dobu herce doprovázely. Hltala jsem pohledem všechnu tu práci odvedenou nejen herci, ale i kostýmy a kulisy, které možná nemohou mluvit, ale vypoví toho tolik o scéně, jako by byly jedním z herců. SK

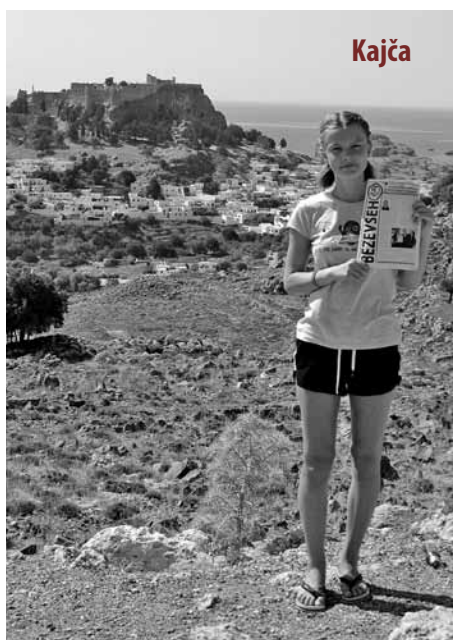
BEZEVŠEHO DOMA I VE SVĚTĚ

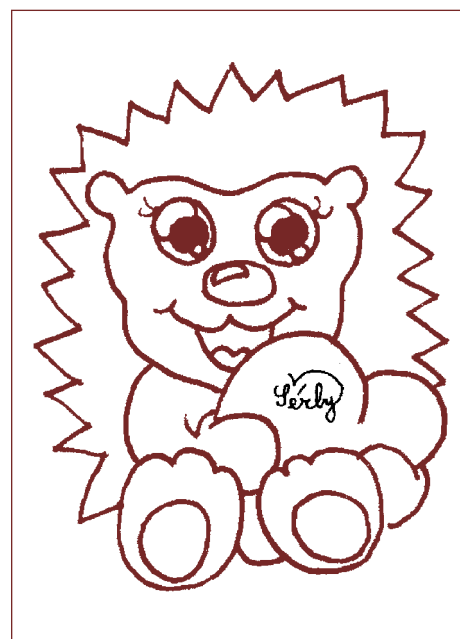
Šerly

Verča

Kajča

Nedávno se naše spolužačka Bára Čmejková vydala do vzdálené Ameriky. Tak mě napadlo se ji optat, jaké to tam bylo. Odpovědi jsou zajímavé, tak si to nenechte ujít.

Kdy jsi navštívila Ameriku a jak dlouho jsi tam byla? Kde jsi bydlela?

Do Ameriky jsem letěla v červnu společně s mamkou mého kamaráda a bývalého spolužáka Marka Svobody, kterého jsme se rozhodly navštívit na deset dní. Bydlely jsme v rodině, kde již druhým rokem bydlí i Marek.

Jak sis užila cestu tam a zpátky?

Samozřejmě, že jsem byla maličko nervózní z mého prvního letu. Tato nervozita však opadla hned po prvním letu z Prahy do Švýcarska. Let ze Švýcarska do LA byl dlouhý dvanáct hodin, takže byl docela unavující. Jinak celkově cesta byla fajn.

Co všechno jsi navštívila a jaká místa se ti nejvíc líbila?

Často jsme navštěvovali pláže (např. RAT Beach). Poté jsem viděla místa jako Walk of Fame, Hollywood Sign, Second Street, Signal Hill, muzeum The Broad, Santa Monica Pier a podobně. Není snad nic, co by se mi líbilo méně nebo více, každé to místo bylo něčím zajímavé a hezké.

Plánuješ, že se tam znovu podíváš?

Los Angeles je nádherné místo, kde člověk zažije plno nových věcí, jsou tu úžasní a pozitivní lidé, takže se určitě plánuji do LA znovu podívat.

Děkuji, Barčo, za zodpovězení mých otázek a za to, že ses s námi podělila o svůj zážitek.

-Šérly-

Milí čtenáři, přinášíme druhou sérii cestopisů Marka a Kláry, kteří patří do polygrafické rodiny. Z bývalých studentů se stali našimi přáteli, kteří se s vámi opět rádi podělí o své poznatky z cest po Asii. Přinášíme vám sérii jejich zážitků. Nehleďte návaznost, každý příběh je samostatný.

Ěmeke • Marek • Klára • MEZI KONTINENTY

II

3

Utopia Free Dorm

Tak se dneska stěhujeme blíž k pláži do dormu, kde budeme bydlet zdarma. Říkáme si, v čem je háček? Nikde, a už vůbec ne v Asii, se nedá pořídít jen tak něco zdarma. Do dormu se jde přes dvorek s barem a jídelnou. Zaplatíme depozit na povlečení a to je prý vše. Aha, no dobře...

Jdeme najít Independet Beach, ale je to nějaké nekonečné, všude se staví nové rezorty a kvůli tomu zavřeli i kus pláže. Tak se vracíme. Kromě toho, že nám stávkuje od Vietnamu zrcadlovka a že řešíme „zélandské problémy“, den probíhá celkem v klidu. Obloha se v jednu chvíli zatáhla a spustil se liják. K večeri si dáme po sto letech hotdog a hranolky ze sladké brambory. A pomalu si zalezeme.

Obklopená plážovými prodejkyněmi

Je vedro a tak si dáme jedno Lao pivo. Příjemná vzpomínka na Laos a český chmel (totiž v Laosu se prý vaří pivo z českého chmele).

Má tu být s námi na pokoji asi dalších deset lidí. Všude jsou jejich věci, ale nikde nikdo. Sedí totiž na baru, ten free dorm je záminka. Když

U moře

ušetříš na ubytování, můžeš víc utratit za pivo. Mazané.

Pak to ale začne, ten bar venku funguje i jako diskotéka a nejspíš jako diskotéka pro hluché, protože hudba řve na plné kule, až s námi basy hází na matracích. Je to hrozně nepříjemné a hluk se zvyšuje asi úměrně s opilostí. Ufff! Aha, tohle je ten háček.

Ráno, když pomalu vstáváme, přichází poslední kalič do postele. To je teda styl cestování, jet se vykalit do Kambodži. Aspoň že když už jsme konečně usnuli, nikdo nedělal na pokoji hluk.

Ve vzduchu je cítit marihuana, s tou tady není problém. Myslím tím, získat ji. Pořád nám ji někdo nabízí a div mu oči nevypadnou, když odmítneme.

Jízda na pohodu

Dáme si v dormu jídlo a kambodžské pivo Angkor, aby to nevypadalo, že jsme šetřilci. Pak zase vyrážíme na pláž.

Večer se situace opakuje. Všichni se už vyspali a vylézají k baru jako haďa z děr. Marek nasazuje špunty do uší a po chvíli spí. Ale jakmile se spustí hudba, spíš dunění, probouzí se. Koukáme na sebe a nevíme, jestli se máme smát, nebo křičet.

Šílená noc, o to víc, že jsem chytla rýmu a smrčám ostošest. Ufff. Nakonec usnu a spíme až do odpoledne. Možná si někteří říkají, co jsme zač, když si zalezeme už po dvacáté hodině, a pak spíme tak dlouho. A dost možná je to každému úplně ukradené.

Kupodivu další noc hudba utichá už ve 23 hodin a část paříčů jde spát. Byl to asi náročný víkend. Někteří odešli pokračovat jinam. Tak konečně nás v noci nemasírují vibrace té divné hudby, takové té, při které, když tančíte, tak to vypadá, jako že sekáte zelí a skládáte ho do krabičky.

Na základě dnešní noci se rozhodujeme tu ještě jednu noc risknout a tím urovnat náš rozpočet. Snídaně je opět pivo a fish and chips. Nikde jsme si pivo tak často nedávali, když nepočítáme Zéland. Asi je to tu ve vzduchu, pláž a milí lidé, úsměvy a australští „mejtí“. Australana na devadesát procent poznáte podle toho, že pořád říká „mate“ (kámo).

Další noc byla ale chyba. Riskovat se občas nevyplácí. Bylo to o nervy. DJ na baru asi chytl druhý dech, a tak nastal zase děs. Jednou jsme někde četli hlášku „same shit but different DJ“. To by mělo viset nad vchodem do dormu jako varování pro ty, co chtějí něco free a ušetřit. Navíc hudba jede pořád dokola, každý večer to samé, naprosto bez fantazie a stejně nikdo netančí. Jen na sebe dva lidi musí řvát, aby si něco mohli říct, a dost možná, že ani mluvit nemají. Proto je ta hudba tak nahlas, neslyšíš, nemluvíš, víc piješ.

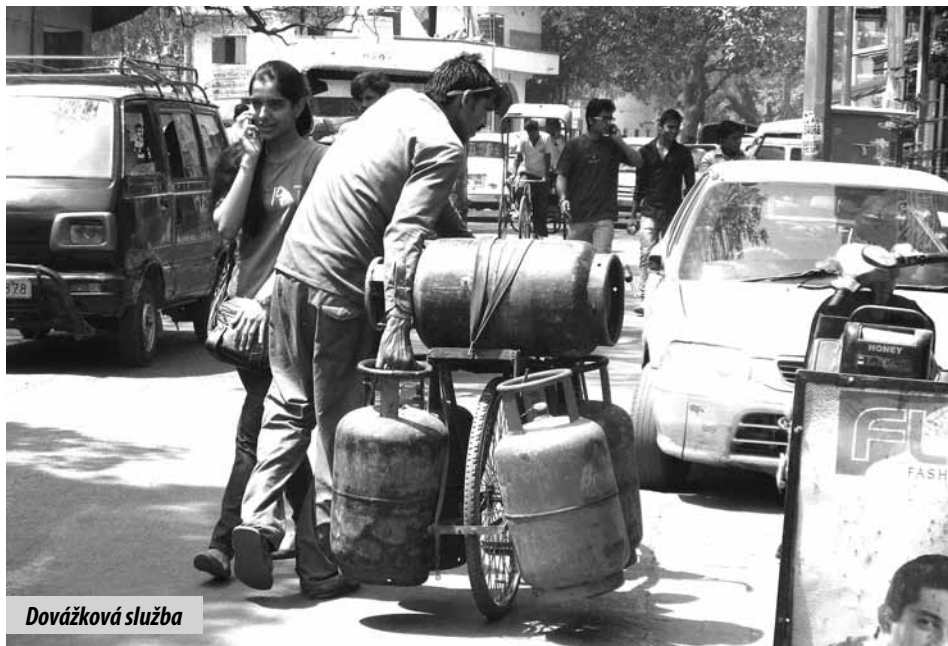
No, zkušenost to byla a my víme, že už „nikdy více“. Doufáme.

You must be sooo sweet ... poslední noc v Delhi (cesta II.)

Po tom, co jsme přežili zběsilou jízdu z Jaipuru do Delhi, se ubytujeme na Pahar Ganji. Je tu plno ubytovniček. Ani moc dlouho nehledáme. V té naší bydlí spousta Indů, a tak je hluk všude kolem.

Potkala jsem Bollywood

Dovážková služba

Ale ještě než se ubytujeme, trvám na tom, aby nám pokoj jako prevenci proti štěnicím vystříkali. Ani se nedívá, popadnou lahvičku s hnědou tekutinou a za chvíli jsou zpět, že prý „OK, mam“ (jejich zkratka pro Madam).

Omrknu to a nikde nic nevidím, tak snad opravdu ok. A to už vím přesně, kam mám koukat, abych je objevila. Nahlížím do škvír v posteli, do rohů matrací. Není pravidlem, že je prozradí skvrny na zdi.

Zajdeme si k vlakovému nádraží na výborný paneer, už máme po celém dni hlad jak vlci. Je to výborné, je to levné a je toho tolik, že to ani nemůžeme sníst. Jíme pomalu a rukama.

Jdu se pak osprchovat, není to nic moc. Nejen že se tam jeden Ind sprchuje snad sto let, a tak čekám, ale sprcha je společně i s WC a na mísu není moc pěkný pohled. Štětka na WC tu zřejmě neexistuje. A to už jsem pár koupelen viděla. No ale nakonec jsme to dali a pomalu si zalezeme. Jenže mě něco v posteli kouslo. Štěnice. Mám ji! Jdu okamžitě dolů, aby to tam ještě jednou vystříkali. Chlapík za pultíkem zakrouť hlavou ležatou osmičku a jde. Marek zatím skočil koupit výborné barfi (sladkost) a vodu.

Maluju si na nohu hennu a zase cítím, jak mě něco kouslo. Pekelně rychle to natéká a mám pak bouli jako blázen. Další štěnice. Néééé, nééé, poslední dvě noci v Indii a my je tu máme. Markovi to nevadí, protože na něj nejdou. Teda ne že by mu nevadilo, že žerou mě. Chytnu další a to už mě našťve. Jdu dolů za Indem, že chci ten sprej a že si to vystříkám sama. Ukážu mu, jaký mám kousanec, on se jen zazubí a řekne „Júú mast bíí sou sviít!“ (Asi jsi tak sladká!) Já ti dám asi pár facek, jak to svědíl!

V pokoji to stříkám o sto šest, ale přijde mi, že je to zbytečné, že je to cítit jen jako octová voda, spíš pro pocit než pro efekt.

Ach jo, já už se nechci stěhovat, pozitíří odjíždím. Tak to snad nějak přežiju, hlavně abychom si ty potvory nepřivezli domů! (Později zjišťujeme, že jsme je naštěstí opravdu nepřivezli)

V noci pak blikám s čelovkou, honím štěnice pokaždé, když ucítím štípnutí. Takovou invazi a agresivitu jsem ještě nezažila. Dokonce vidím, jak jedna velká leze do pokoje z chodby. Na chodbě se svítí a pod dveřmi je velká škvíra, proto ji vidím. Ta potvora mě snad cítí i z vedlejšího pokoje! Nesnáším je, jde si pro jistou smrt, protože já vůbec nejsem sweet!

Štěnice útočí

Barfi - indická sladkost

Nakonec usnu vysílením, nevím jestli tu byly ještě další potvory, ale ráno už další štípanec nemám. A ty ze včera docela splaskly. Hned jsem je totiž mazala čajovníkem. Uvidíme dnes večer. Ind v recepci se usmívá, jako že je všechno v nejlepším pořádku a že my bydlíme vlastně v Hiltonu. Tak jdeme raději na snídani a na lassi (tradiční indický nápoj).

ANKETA

MOJE PRVNÍ DOJMY

Rozhodli jsme se obrátit na naše prvák a položili jsme jim klasické otázky. Jaké jsou asi jejich pocity, dojmy a hrůzy? Bohužel, ještě nejsou otrkaní a komunikativní, tak je prosím omluvte.

1. Jak se ti líbí v nové škole?
2. Jaký předmět tě nejvíce baví?
3. Zaujala tě praxe nebo škola?

Radek Tejnar, 1.A

1. Hmm, dá se.
2. Tělocvik, ale ještě jsem tam nebyl. (Směje se)
3. Asi škola, nevím. Jak kdy.

Kristýna Koubková, 1.A

1. Jo, líbí.
2. Bože, já nevím. Asi odborné kreslení.
3. Určitě praxe.

Lukáš Rigo, 1.P

1. Jo, super.
2. Čeština.
3. Jelikož praxi zatím nemáme, tak škola.

Jan Fišer, 1.P

1. Dobrý. (směje se)
2. Asi odborné kreslení.
3. Škola, praxe nás teprve čeká.

Kristýna Petříková, 1.S

1. Nevím, asi jo, určitě jo.
2. Angličtina! (Směje se).
3. Škola, odborný výcvik mě zatím moc nebaví.

Tomáš Hladík, 1.S

1. Celkem líbí, zatím se spíše rozkoukávám.
2. Angličtina.
3. Odborný výcvik.

-KK- a -Kajča- aneb -KajčiTaichi-

ŽIVOT V KAMIONU

Krásný podvečer u německo-francouzských hranic

Zdravím vás! Dnes vám popíšu, jaké to je přežít čtyřicetistupňové vedro v kamionu. Není to opravdu nic jednoduchého, musíte se schladit. Samozřejmě vás napadne klimatizace. Jenže u toho musí být nastartované auto. Řekneme si upřímně, když stojíme devět hodin, asi auto nastartované nenecháme, že? Když se jede přes noc, přes den se stojí. Tak si jdeme ráno napustit vak vodou a necháme ho následně venku ohřát. Odpoledne pak můžeme vak vzít a pověsit ho za bok kabiny, jelikož je bok posuvný aby se dal připojit návěs. Nebo otevřeme kapotu a pověsíme jej za ní. Poté stačí jen otočit kohoutkem a můžeme se osprchovat, i když je to teplá voda, osvěží vás. Po celodenním přežívání čtyřice-

ti stupňů to opravdu pomůže. Co se týče spánku, o tom tu nemůže být vůbec řeč. Naspíte maximálně dvě hodiny a to už opravdu přeháním, protože se spát opravdu nedá. Vemte si prostor dva na dva metry, kde je mnohem více stupňů než venku. Doslova se pečete. Zkrátka, nejedná se o lehkou záležitost. Z vlastních zkušeností mohu potvrdit, že ani v noci to není moc příjemné, jelikož teplota často přesahuje 20 stupňů. Přesto je to ale lepší a nám se konečně uleví. V příštím článku vám popíšu, jak vypadá kamion po milionu ujetých kilometrů, a shrnu celkově moje zkušenosti. Tak zase příště a hlavně kolečkama dolů!

-Trucker-

HASIČEM SE MUSÍŠ NARODIT

Ahoj, dnes budeme pokračovat v tom, co jsem vysvětloval v mém druhém článku. Budeme se bavit o tom, co hasič musí a může. Vzhledem k tomu, že jak už víte, jsem dobrovolný hasič, budu vše brát ze svého úhlu pohledu. Začneme asi tím, jak to vůbec funguje, když máme my, dobrovolní hasiči, výjezd. Po vyhlášení poplachu letíme na stanici, kde se v šatně patričně oblékneme do zásahového a nejčastěji v počtu 1+5 vyjedeme. Abyste pochopili, co to znamená 1+5, je to opravdu jednoduché. Jedná se o počet hasičů, kteří k zásahu vyjíždí. Jednička je strojník (řidič), který se po celou dobu zásahu stará o vůz, a ten zbytek je počet hasičů + velitel jednotky. Tyto počty se uvádějí proto, aby velitel zásahu, nejčastěji někdo od HZS ČR (Hasičský záchranný sbor České republiky) věděl, kolik lidí mu jede na pomoc a případně si nechal svolat další jednotku. Co se týče doby výjezdu, my jako jednotka požární ochrany III. stupně (JPO III) máme výjezd do deseti minut. Jednotka musí do deseti minut od svolání opustit základu a vyjet. JPO I mají výjezd do dvou minut. Jsou totiž 24 hodin na stanici.

Rád bych vám také vysvětlil, kdo jsou to mladí hasiči. Pár z vás se mě na to ptalo. Většina sborů má své mladé hasiče, kteří mají také své klání. Jedná se o soutěže v požárním útoku atd. U mladých hasičů to funguje tak, že mají svého hlavního vedoucího a několik dalších vedoucích, scházejí se jeden až dva dny v týdnu a cvičí na soutěže, aby mohli nejen vyhrávat medaile, ale aby získali dovednosti. Naším varnsdorfským mladým hasičům se v letošní i v minulé sezoně velice daří a to díky výměně vedení, ale hlavně kvůli jejich usilovné práci. Vloni vyhrá-

li několik zlatých medailí, ale také nějaká druhá a třetí místa. Zkrátka vytřeli všem ostatním sborům zrak. Několik let se jim nedařilo a nikdo to nečekal.

To bude pro tentokrát vše a v příštím čísle budeme pokračovat v psaní o dobrovolné jednotce. A také vám povím, jak jsem se vlastně k hasičině dostal.

-Trucker-

PODZIM JE TU!

Těšíte se na to typické podzimní počasí doprovázené sluníčkem a slabým vánkem? Připravujete zahradu k zimnímu spánku a pořád vám chybí jedna ozdoba, kvůli které to ještě není ono? Máme pro vás senzační typický podzimní a dušičkový tip.

BUDETE POTŘEBOVAT: Zdravou dýni, nůž, lžíci, mísu na dýňové orgány, lihový fix, fantazii a hlavně dobrého partáka, který vám pomůže. A můžeme začít (pozn. redakce + lékárníčku).

Krok č. 1:

Sežeňte si dýni, která se vám nejvíce líbí. Čím větší, tím lepší.

Krok č. 2:

Pokud je vám líto dýně, představte si vašeho úhlavního nepřítele. A nebo prostě o pomoc mamku.

Krok č. 3:

Vykuchejte všechny vnitřní dutiny.

Krok č. 4:

Při kontrole vnitřních dýňových stěn dbejte na bezpečnost a předem si změřte velikost vaší hlavy.

Krok č. 5:

Vyřízněte obličej dle vlastních nápadů a nezapomejte při tom kamaráda.

Krok č. 6:

A máme hotovo! Ještě poslední kosmetickou úpravou bude zapálená svíčka uvnitř našeho dýňového kamaráda. A co takhle mu dát ještě nějaké originální jméno. Třeba VerDa?

Poznámka:

Při výrobě nebylo ublíženo žádnému dýňovému červu a ani lidem v týmu.
-Verča- a -Dan- (VerDa tým)

ANKETA SLOUPEK MATURANTŮ

1. Jak se připravuješ na maturitu?
2. Jak sis užil studium?
3. Chceš něco vzkázat této škole?

Jan Gotthard, 4.S

1. Zatím skoro vůbec, ale už mám vypracovanou velkou část čtenářského deníku.
2. V pohodě.
3. Radši ne.

Jan Kotalík

1. Skoro.
2. Hm, napůl.
3. Dostáváme NTU za zaspání, nemáme na intru kuchyň. V naší třídě si připadám moc inteligentní a chybí mi tu koně.

(Myslím, že tohle nebyl vzkaz, ale zpověď.)

-KK-

Krimi / Drama / Thriller, USA, 2017, 93 min

I Don't Feel at Home in This World Anymore je malý film od Netflixu, který získal hlavní cenu poroty na Sundance festivalu. Režisérem i scénáristou je nepříteli známý Macon Blair. V hlavních rolích excelují Melanie Lynskey a Elijah Wood.

Když se zdravotní asistentka Ruth vrací z práce, nachází psí exkrementy na trávníku před svým domem, který byl, aby toho nebylo málo, vyloupen. Zloděj odnesl její notebook a stříbro po babičce. Je znechucená okolním světem, ignorací lidí, kteří neberou ohledy na ostatní, a tyto události ji přinutí s tím něco dělat.

Police se na místo přijede podívat, avšak Ruth se příliš nezdálo, že by se tím nějak zabývali. Noc stráví u své kamarádky, a když se druhý den vrací k sobě, opět před svým domem najde psí exkrement. A v této chvíli se Ruth potkává s Tonym, sousedem, jehož pes si zrovna udělal zastávku před jejím domem. Když mobil lokalizuje její notebook, požádá ho o pomoc

a společně rozjedou vlastní pátrání, které je zavede do zastavárny a poté hlouběji do bizarního podsvětí.

Příběh je vlastně velmi jednoduchý, rozhodně se nejedná o spletitý krimi film se složitými zápletkami. Je to vlastně víc žánrů smíchaných dohromady, někdy máte pocit, že se díváte na spíše hororové krimi, někdy zase působí jako odlehčená komedie. To vše je protkané černým humorem.

Několik momentů působí nelogicky a trochu hloupě, ale dost možná je to záměr. Záběry vypadají velmi umělecky a skvěle navozují správnou atmosféru. Strihy jsou dost rychlé a film s utahaným dějem se tak stává akčnějším a více dynamickým.

Herecký výkon Elijaha Wooda je výborný a hlavně díky němu jsem si film užil.

Podtrženo, sečteno, tenhle malý nenápadný snímek z produkce Netflixu se rozhodně povedl. Jedná se o pohodovou oddychovku, na konci potěší krvavá jatka na Tarantinův způsob.

-Honza-

PRÁZDNINY

Byl tu měsíc červen a s ním blížící se prázdniny. Většina lidí se už nemohla dočkat. Většina. Vždy jsem šel proti davu a vše dělal naopak. Proto mne vidina dvou měsíců nic nedělání nijak nevzrušovala. Z měsíce to najednou byly týdny, z týdnů dny. Nebo snad dni či dny? Možná, že na chvíli si odpočinout od školy není zas tak špatný nápad.

Přišel den vysvědčení. Onen úžasně velkolepý papír. Někdo se jej bojí, jiný přemýšlí a klade si otázku: „Co jsem udělal špatně? Mohlo to být lepší?“ Další je zas hrdý na své známky, neb vidí, že se snažení vyplatilo. Já ho viděl tak, že jsem dostal papír, na kterém stálo: přežil jsi další rok, ty hňupo. Zaznělo poslední zazvonění a hurá vstříc prázdninám. Už když jsem šel ze školy, nějaká pěkně čilá část měho já se toužila vrátit. Co teď budu ty dva měsíce asi dělat?

K mému překvapení vše však začalo příjemně. Miluji hudbu. Už jako malý jsem holdoval rocku, zatímco jiné děti poslouchaly Skákal pes či Pec nám spadla. V současnosti jsem to dotáhl na úroveň, kdy je mi sko-

ro jedno, jakou hudbu poslouchám. Avšak už odmala jsem měl radši tvrdší styl. Nejsem ale ten typ „Čecháčka“, co nic jiného neposlouchá.

Otec byl dříve takový domácí kutil a rád si k práci něco pustil. Někdy písňe Jaromíra Nohavici či protestsongy Karla Kryla, jindy zase „vyřvávačky“ Kabátů nebo temného Daniela Landu. K rocku však také měla blízko má milovaná sestra. Neposlušovala sice přímo tento žánr, ale hudba, kterou měla v oblíbení mu byla blízko. Narozdíl ode mě neměla, co se angličtiny týče. jazykovou bariéru.

Kapela Nickelback měla vždy úžasné písničky. Nádherné melodie, ještě hezčí texty. Ale nejvíc se mi na nich líbí, že jejich písně jsou schopny vytvořit ve mně ten nejlepší prožitek. Často u těchto písní i zapláču, třeba u Far away, Photograph nebo Lullaby.

Frontman této kapely Chad Kroeger umí tyto písně nádherně prožít a pro mne je plus jeho hrubý hlas. Při této kombinaci vám jednoduše přeběhne mráz po zádech. A videoklipy?

Skupina si je nikdy nedovolila odbýt. Mají úžasný scénář, který vždy dokáže dojmout. Je zde takový element, který jsem nazval „smutné šestí“. Při smutných slovech v textech vám hrají hlavní postavy klipu šťastné

Zůstaň se mnou

Zůstaň se mnou nebo doslovný překlad Jestli zůstanu? je kniha od spisovatelky GAYLE FORMAN.

Je to spíše romantický příběh, ale je i napínavý. Moc se mi líbí spousta krásných přirovnání. Vše je krásně popsáno a rozvinuté. Myslím, že tahle kniha není ani tak moc pro dívky jako pro dospělé ženy.

Z četby jsem měla husí kůži a to většinou čtu knihy, které vám pomotají hlavu a musíte u toho hodně přemýšlet. Z této knihy jsem měla velký čtenářský zážitek, i když se mi občas nelíbilo, jak se příběh vyvíjí, byl velmi smutný. Ale to tak už je. Spisovatel se nemůže zavděčit všem. Kniže bvch dala deset hvězdiček z deseti.

-KK-

GAYLE FORMANOVÁ

Zůstaň se mnou

chvíle Ono, čím šťastnější vzpomínky na někoho máte, tím více to pak bolí, když jej ztratíte.

Skupina však není zaměřená jen na smutné písně. Již zmíněné protest-songy jim také nejsou proti srsti. Chadův tvrdší hlas je zde pro mne nezbytný.

Díky němu a tvrdému, leč

pravdivému textu si uvědomíte sílu těchto slov. Když se nad tím následně zamyslíte, uvědomíte si, v jakém světě to žijeme. Slovy samotného Chada Kroegera z písně When we stand together (Když zůstaneme spolu): How can we fall asleep at night, when something's clearly wrong. (Jak můžeme v noci usnout, když je něco jasně špatné.)

Ale čistě hard-rockové písně v jejich repertoáru také nechybí. Zde mi často tečou slzy štěstí. Bubny duní, kytary hrají jako o život a ten text! FUCK YEAH! (Já musel.)

Zkrátka, Nickelback dokáže všechno. A to na nich miluju. Přemýšlel jsem, jestli ještě vůbec mohou být lep-

CITIES: SKYLINES

Jak jsem dostala ještě lepší budovatelskou strategii než Sim City

V minulém díle jsem budovatelskou strategii Sim City chválila, až jsem přechválila. Byla jsem se svou recenzí spokojená. Kdybych věděla, že přijde něco lepšího, nechala bych si patřičné rezervy. A ono přišlo - Cities: Skylines. Oproti této hře byl princip Sim City poněkud nedokonalý a značně ochuzený o mnoho reálných prvků.

Nejvíce se mi líbí to, že tvůrci věděli, kdy je třeba, aby byla hra chytrá, a kdy hloupá. Například oproti Sim City, kde člověk velmi často musel řešit kolize a zácpy na silnicích, je Cities: Skylines tak hloupá, až je vlastně chytrá - auta jednoduše projíždějí sama sebou navzájem a nebo je hra prostě smaže a hráč se může zabývat reálnými problémy.

Třeba takovými, že pokud nepropojíte elektrárnu s obytnými čtvrtěmi, v domech proud prostě nepůjde a vy si budete marně lámat hlavu nad tím, proč si vaši obyvatelé stěžují, že nemají elektrickou energii. Stejně tak s vodou a kanalizačním potrubím - je třeba patřičné systémy propojit se všemi zónami, protože jinak celý komplex nebude fungovat a do obytných zón se obyvatelé stěhovat nebudou a populace bude pořád na nule. A nulová populace znamená nulové daně a tedy i nulový rozpočet.

Strukturovaná stavba města probíhá klasicky v zónách, jak jsme zvyklí ze Sim City - obytné, průmyslové a komerční zóny. Kritici hře vytýkají, že v tomto se hra drží zajetého konceptu Sim City. Ale proč tento koncept činit složitějším, když jsou na něj hráči zvyklí a funguje.

Jelikož jsem tvor od přírody líný, jsem ráda, že jen vytýčím obytnou zónu, a noví obyvatelé si zde začnou sami stavět domečky podle svého

uvážení. Město je pak rozmanité, vypadá různorodě a věřte mi, že obyvatelé jsou velmi vynalézaví - dokážou si vmáčknout domeček i na nejmenší možný zbyteček prostoru na okraji obytné zóny.

Tyto zóny lze sdružovat do čtvrtí. Jednoduše označíte oblast, která má tvořit čtvrt, a hra ji automaticky pojmenuje. Nejdrive jsem si myslela, že je to funkce jen na ukrácení dlouhé chvíle hráče, ale pak jsem zjistila, že každé čtvrti můžete nastavit vlastní politiku, tedy nastavit, jak vysoké daně se v té či oné čtvrti budou platit, v památkové čtvrti zakázat stavbu mrakodrapů nebo třeba nařídít ekologickou likvidaci odpadů.

Ve hře Cities: Skylines se vám také může stát pár karambolů. Například, že přehradíte řeku na špatném místě a voda se rozlije po celém vašem pracně budovaném městě a nebo že špatně propojíte kanalizační systém a po celém městě se rozlije něco, co je ještě horší, než povodeň. I to se mi ve hře stalo a myslím, že je to velmi vtipný a reálný prvek.

Jelikož tvůrci hry mají na kontě ještě hru Cities in Motion, která se zaměřuje na simulaci dopravy, je i zde doprava propracovaná. Lze postavit i funkční kruhový objezd, i když mi chvilku trvalo přijít, jak na to. Můj tip - kruhový objezd je lepší stavět z jednosměrných úseků dálnic, pro-

tože úseky běžných dálnic generují semaforey a objezd tak postrádá smysl.

Ani na hromadnou dopravu tvůrci nezapomněli a můžete ve svém městě vytvořit rozsáhlé linky metra, autobusů i vlaků. Jediné, co mi tu chybí, jsou statistiky o tom, jak je která linka využívána.

V předchozí recenzi na Sim City jsem vytýkala, že ke stavění je málo prostoru a po čase se dostanete do situace, kdy už jen koukáte na svou metropoli a nemáte kam stavět. V Cities: Skylines je sice asi tak stejně prostoru, nicméně hru vám postupně odemyká další a další území, které si můžete přidat ke svému městu, takže hraní zůstává dynamické. Při takto velkém městě už slabší PC mohou mít problémy s grafikou, ale stažením detailů na nejmenší možnou kvalitu se poměrně dost vyřeší. Hru jsem testovala i na slabším PC, než mám já, takže je hra dobře optimalizovaná, což bych opět vytkla Sim City - o nějaké optimalizaci nemůže být ani řeč a hra je u větších měst poměrně těžkopádná.

Donekonečna bych tu mohla předkládat srovnání obou her v různých oblastech, ale místo toho raději celou recenzi shrnu: hra Cities: Skylines z tohoto srovnání vyvázá jako vítěz a já doufám, že se bude dále vyvíjet ještě lepším směrem, i když mě si získala už teď. *–řapka*

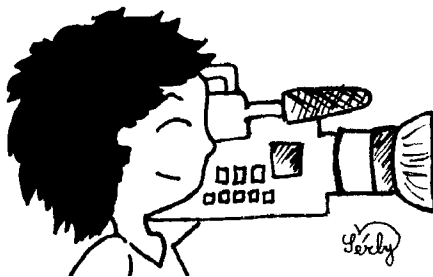
ší a jejich nové album *Feel the machine* (volně přeloženo ukojit stroj - myslí se systém) mi dokázalo, že ano. Tohle album je rock a je to rock jako prasí! Trochu jsem se však obával té sekce smutných písní. Slova jako smutný a tvrdý jsou přeci rozdílná. Ale Nickelback z nich dokázal udělat synonyma. Úžasné!

Po skoro dvou letech se opět vrátil Avicii (Tim Bergling, uměleckým jménem znám jako Avicii nebo Tim Berg, je švédský DJ nominovaný na cenu Grammy, remixer a hudební producent). A stálo to za to. Bylo to velké album a nebylo nějak extra velkolepé, celé je to Avicii! Mám ho rád kvůli tomu, že má svůj styl, a také jsem se stal prvním člověkem na Youtube, který slyšel píseň od skupiny Maroon5 - What lovers do ft. SZA. Je to další z mých oblíbených kapel.

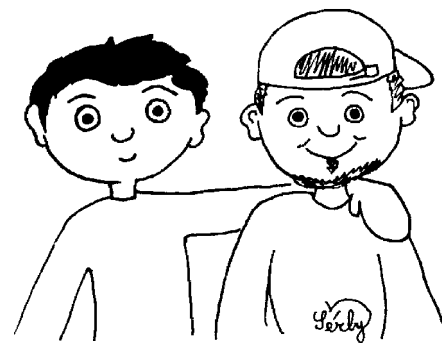
*Poslechem těchto kapel a skladeb to však neskončilo.
Hurá k nám, do Čech.*

Není nám do pláče je nejnovější přírůstek kapely Chinaski. Původně měl být už v předchozím albu Rockfield, ale poté vyšel jako singl a nakonec se z něj stal promosingl ke stejnojmennému LP. Není to poprvé, co jsem o Chinaski slyšel, a není to ani důvod, proč jsem si je oblíbil. Ale je to první album, které jsem slyšel celé. To se však brzy určitě změní.

A cestování během prázdnin? Už jsem to viděl. Ten byl tu a ten zas támhle. Egypt, Tunis, Chorvatsko, Turecko, Itálie... Jen já seděl doma a ze světa neviděl nic. Ale pak s kamarádem říkáme: „Voni šetřej jak idioti a pak tam žerou suchej chleba. My si žijem jak páni tady.“ Když už je o tom řeč, ten kamarád není nikdo jiný než Roman Demeter. Naši největší společnou vášní je natáčení. Takže o prázdninách samozřejmě vyšla nová videa. Sice to nešlo všechno podle plánu, ale i tak jsme vydali dvě kvalitní videa.

A další prázdninové zážitky? Asi nejzajímavější byla sousedovic návštěva. Kamery, světla, mikrofony. Televize! Pan Láda Hruška osobně. Na poslední chvíli přiběhla sousedka pro mamku a ta si plná hrdosti potřás-

la ručkou s tímto člověkem. Ano, musel jsem se jít podívat. A nelituji toho. Když mě pan Hruška spatřil, řekl jen: „Dobrý den,“ a pak se obrátil na mamku: „To je manžel?“ V tu chvíli jsem měl chuť se rozesmát na celé kolo. Ale udržel jsem se.

Prázdniny skončily, jak začaly. Ačkoliv to může vypadat, že jsem měl pestré prázdniny, není tomu tak. Je to jen tím, že jsem schopný rozepsat se o naprostém ničem. Ale nechtěl jsem napsat jen pár vět a vymlouvat se, že mi zloději ukradli písmeňka.

PATRIK KŮLA, 2.S

VYRÁBÍME DRAKA

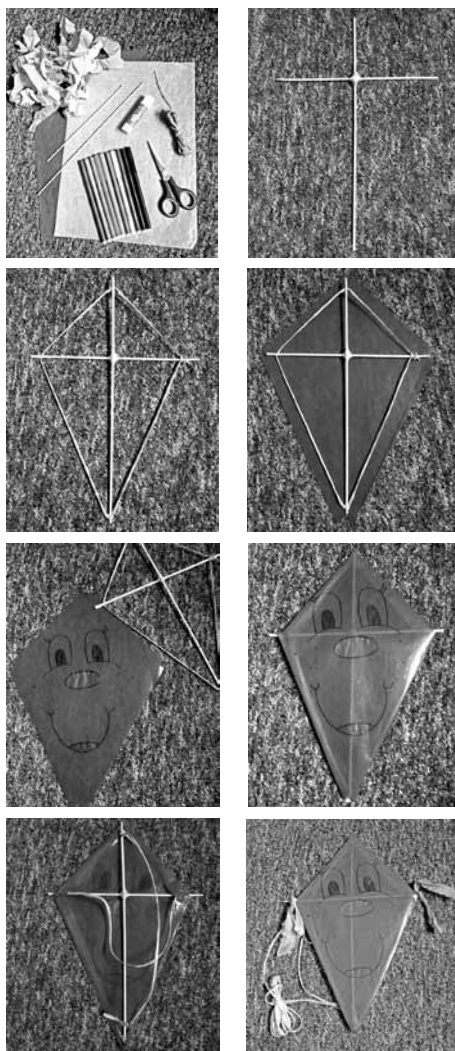
Máme tu podzim. Padají listy, je chladno a pěkně fouká. Papírový drak by létal jedna báseň! Co si jednoho vyrobit?

Budeme potřebovat:

- 2 špejle
 - provázek
 - hedvábný papír
 - lepidlo/izolepu
 - nůžky
 - fixy
 - cokoliv na ozdobení
1. Vezmeme si dvě špejle. Jednu zkrátíme a svážeme je k sobě provázkem.
 2. Na všech koncích jednotlivých špejlí uděláme zářezy a podél obvodu natáhneme provázek.
 3. Konstrukci položíme na hedvábný papír a obkreslíme o 2 centimetry větší obrys.
 4. Vystříhneme obrys a nakreslíme drakovi obličej.
 5. Konstrukci položíme na nepokreslenou stranu a vyčnívající okraje přehneme a přilepíme.
 6. Ustříhneme si dva provázky. Musí být o kus delší než samotné špejle. Kratší přivážeme na oba konce kratší špejle. S delším uděláme to samé jen u delší špejle.
 7. Oba provázky svážeme zhruba vprostředku k sobě nejdelším provázkem. A dozdobíme draka.

Můj drak se tolik nevyvedl, tak doufám, že váš bude lepší a třeba bude i létat.

-Kajča-

Balzám na suché rty

Dlouho mě trápily suché a popraskané rty. Tak jsem se rozhodla udělat domácí balzám. Smíchala jsem olej s cukrem a vznikla kašička. Tu jsem si nanasla na rty a nechala působit, dokud olej nezačal hodně stékat. Po umytí byly rty ihned jemnější.

DOPORUČENÍ:

Provádějte tuto akci nad umyvadlem!

-Kajča-

Výroba masky na likvidaci černých teček

Výroba této masky je absolutně jednoduchá a celá procedura je vcelku i trochu strašidelná, jelikož připomínáte mumii.

Taky asi pro mnohé z vás bude nechutná, pokud jste na takovéhle věci citliví. Ale mohu doopravdy říct, že je maska velice účinná a opravdu jednoduchá. Stačí vám k tomu prostoupulé vajíčko a kapesníček. Možná budete potřebovat vajíčka dvě, podle toho, jak moc velký máte obličej. Rozklepneme si vajíčko a oddělíme žloutek od bílku. Žloutek můžete schovat a nebo vyhodit, to už je jen na vás. Potom rozvrstvíme kapesníčky. Některé mají třeba 3 vrstvy. Musíte je od sebe oddělit. Postupujeme dále tak, že si bílek namažeme na obličej a lepíme na to kapesníčky. Poté dáme ještě jednu vrstvu bílků a je hotovo! Necháme dvacet minut působit a pak sloupneme.

-KK-

Najdi správnou siluetu k obrázku draka

PERLIČKY PERLIČKY

- Na hodině digitální montáže se řeší spadávka. Polygrafáci vědí, oč se jedná. Několik minut po zadání práce se však ozvalo: „Hej, a jak že zjistím, jestli tam je ta obřízka?“
Martin Málek, 1.S

- V písemné práci jsem zaznamenal novou novinářskou terminologii. Zpráva místního významu na místo LOKÁLKA je MÍSTNÍK.
-iša-

- Existuje motýl BOUREC MORUŠOVÝ a v hodině zazněl krásný přechod Káji: MOUREC BORUŠOVÝ.
-Verča-

- Spolužák při řečnickém cvičení pronesl: „Kdybych nebyl tupý, byl bych rád doktorem.“
-KK-

Z HODIN ČEŠTINY:

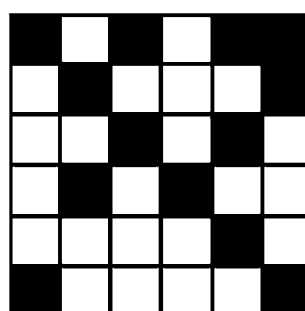
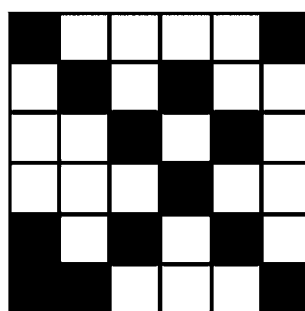
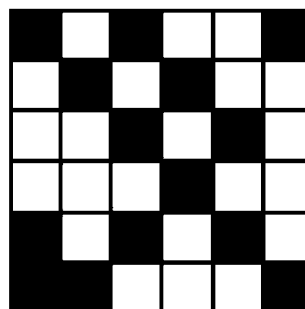
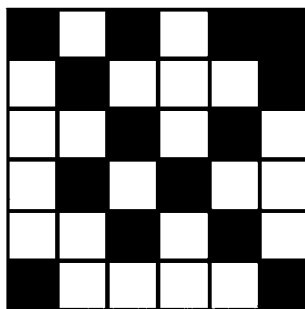
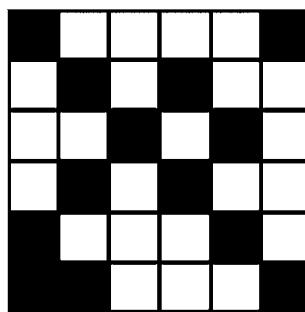
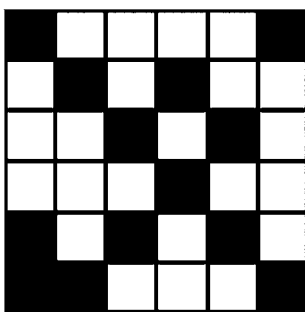
- Umělecká literatura psaná prózou je balometrie (místo beletrie) - žák asi nikdy nenavštívil větší knihkupectví.
- Druhy lyriky: flexibilní (místo úvahové, tedy reflexivní), taková lyrika by byla asi natahovací.

- Strýc Aleny v komedii Noc na Karlštejně prý byl něco jako údrzbář (chudák purkrabí).

- Pešek, Alenin nastávající, byl prý královský šejk (místo šenk) - pak ale není jasné, proč otec nechtěl svolit k sňatku.
-ŠA-

- Učitelka na žáka: „Řekni nějaké přísloví, co tě napadne.“
Žák: „Tak dlouho se chodí s vodou pro džbán, až se ucho utrhne.“

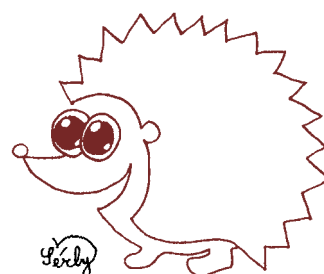
- Z výletu na Tanečnici
Pan L: „Máš toaleták?“
Pan S: „Ne, mě stačí kapesníčky.“
A z povzdálí paní S: „Já mám dlouhý rukáv.“
-Šerly-

Najdi dva
shodné
obrazce

A	B
C	D
E	F

Serly

Jak vy na nás, tak my na vás

Zamysleli jste se někdy nad tím, že je trochu nefer, když dostáváme od učitelů pořad písemky a oni žádné nedostávají? My se zamysleli a napadlo nás udělat takový malý **TESTÍK VŠÍMAVOSTI**. Položili jsme otázky týkající se naší školy a nečekaně to svým učitelům tak trochu vrátili.

Zde se můžete podívat na výsledky. Jak vidíte, učitelé jsou jako my nepřipravení a i oni se u toho dost zapotili.

1. místo

Paní učitelka
Šabatová = 8 bodů

2. místo:

Paní učitelé Macek
a Stránský = 7 bodů

3. místo:

Pan učitel
Svoboda = 4 body

-Verča- a -Ilča-

na přijetí: *Stránský Kolář* Datum: *23.10.2017*

Pozor! neradit se a neopisovat!
Není to týmová práce!!

- Kolik zvířat je namalováno v jídelně na stěně a případně jaká?
Nevim, ale je tam sopka.
- Do jakého obrazce jsou uspořádány kachličky na chodbách? (návod: obvod a obsah se učí v matematice)
a) čtverec
b) obdélník
c) trojúhelník
1 1
- V hlavní chodbě jsou pověšeny dvě vložky. Popište alespoň jednu z nich (stačí popsat barvy nebo znaky).
Vložka ústeckého kraje, ale zase nevím - červená, modrá, bílá...
- Kolik stolic je v jídelně? Nezapomeňte na seskupení stolic!
a) 13
b) 14
c) 12
d) 15
1 1
- Jaké křestné jméno má paní učitelka Šabatová? (Záchranná otázka!)
a) Ivana
b) Iva
c) Ivona
6.B

Pozor! neradit se a neopisovat!
Není to týmová práce!!

- Kolik zvířat je namalováno v jídelně na stěně a případně jaká?
Rad, papale
- Do jakého obrazce jsou uspořádány kachličky na chodbách? (návod: obvod a obsah se učí v matematice)
a) čtverec
b) obdélník
c) trojúhelník
2+1
- V hlavní chodbě jsou pověšeny dvě vložky. Popište alespoň jednu z nich (stačí popsat barvy nebo znaky).
Prápr ÚK Vložka Polygrafky - vlnové červec a bílá
- Kolik stolic je v jídelně? Nezapomeňte na seskupení stolic!
a) 13
b) 14
c) 12
d) 15
1
- Jaké křestné jméno má paní učitelka Šabatová? (Záchranná otázka!)
a) Ivana
b) Iva
c) Ivona
To nevíme

1.8
+ 1 = 8.8

POLY GRAFKA

WWW.SOSMGP.CZ

SOŠ MEDIÁLNÍ GRAFIKY A POLYGRAFIE RUMBURK
NABÍZÍ STUDIUM V PERSPEKTIVNÍCH POLYGRAFICKÝCH OBORECH

ČTYŘLETÉ STUDIJNÍ OBORY ZAKONČENÉ MATURITOU

- Tiskař - počítačem řízené stroje
- Reprodukční grafik pro média
- Polygrafie - Fotografický design

TŘÍLETÉ UČEBNÍ OBORY ZAKONČENÉ ZÁVĚREČNOU ZKOUŠKOU

- Reprodukční grafik
- Tiskař na polygrafických strojích
- Knihař

PROČ STUDOVAT PRÁVĚ U NÁS?

- Naši absolventi nacházejí vysoké UPLATNĚNÍ NA TRHU PRÁCE.
- Učitelé teoretického a odborného vyučování jsou PLNĚ KVALIFIKOVÁNÍ.
- Využíváme ŠPIČKOVÉ TECHNOLOGIE s profesionálním softwarem.
- Jsme malá škola s PŘÁTELSKÝM PROSTŘEDÍM.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ:
7. 12. 2017 a 18. 1. 2018 od 9 do 16 hodin

BEZEVŠEH 5A

■ Vydává a tiskne: SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 400 kusů. ■ Redakční rada: Mgr. I. Šabatová (ŠA), I. Šabata (iša), Mgr. Bc. J. Uher, Bc. L. Obergruberová (Jo), R. Liščák, Š. Makovská (Šérly), M. Průša (Trucker), H. Poupová (Ťapka), K. Brodinová (Šmudla), B. Liščáková (BL), V. Petrová (Verča), K. Kočová (KK), K. Štěpánková (Kajča), I. Faitová (Ilča), D. Rýdl (Dan), S. Křenařová (SK), R. Lukáčová (Rose), J. Válek (Honza), D. Pavlíková (Yume Ookami)

■ webové stránky: T. Slezák ■ Technické a grafické zpracování: I. Šabata